

Technická univerzita v Liberci
Fakulta textilní
obor 31-32
Textilní a oděvní návrhářství

DÁMSKÉ ŠATY S VÝTVARNĚ ZPRACOVANÝM DETAILEM

DRESS WITH HIGH-WROUGHT DETAIL

Jolana Honsová
KTN - 64

UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146060011

Vedoucí práce : ak.mal. Zdena Šafková
Konzultant : Mgr. Dana Pejchalová

Rozsah práce:

Počet stran : 53

Počet obrázků : 15

Fakulta textilní

Katedra designu

Školní rok : 2002/2003

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Pro **Jolana H O N S O V Á**

obor 3107 R - textilní a oděvní návrhářství

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona č. 172/1990 Sb. o vysokých školách a ve smyslu studijních předpisů pro bakalářské studium určuje toto zadání bakalářské práce :

Název tématu : **Dámské šaty s výtvarně zpracovaným detailem**

Zásady pro vypracování :

1. Inspirace.
2. Výtvarný návrh.
3. Výběr materiálu.
4. Volba barevnosti.
5. Střihová dokumentace.
6. Realizace.

Rozsah grafických prací :

Rozsah průvodní zprávy : cca 25 stran

Seznam odborné literatury :

Pijoan,J.: Dějiny umění

Kybalová,L.: Dějiny odívání

Teršl,S.: Abeceda textilu a odívání

Univerzální lexikon umění

Vedoucí bakalářské práce :

Zdena Šafková, ak.mal.

Konzultant :

Mgr. Dana Pejchalová

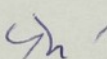
Zadání bakalářské práce :

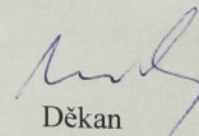
4.10.2002

Termín odevzdání bakalářské práce :

26.05.2003

Vedoucí katedry
Ing. Renata Štorová, Csc.

Děkan
Prof. Ing. Jiří Militký, Csc.

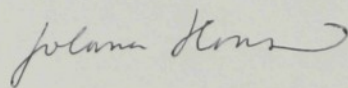
V Liberci dne 7.4.2003

PROHLÁŠENÍ

Místopřísežně prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury.

✓ Napajedlich dne 21. května 2003

podpis:

A handwritten signature in cursive script, appearing to read "Jolana Hons", written in dark ink.

ANOTACE

V mé bakalářské práci jsem se snažila oděvem zdůraznit krásu a půvab ženského těla. A to pomocí prostřihávaných detailů, které ho odhalují aniž by působily vulgárně a přitom ponechávají prostor fantazii. Nechala jsem se vést svými pocity a vytvořila kolekci šesti vycházkových šatů, v kterých se žena cítí jednak pohodlně a příjemně, ale především smyslně a přitažlivě. Troje krátké a troje dlouhé šaty z pravého hedvábí jsou ručně barveny v různých barvách a jejich odstínech a velmi jemně batikovány.

ANNOTATION

In my baccalaureate work I tried to emphasise beauty and glamour of woman's body by using punched details which discover some parts of body without savouring cheaply. I created collection of six day dresses, in which woman would feel comfortable, but also lustfully and attractive. Three short and three long dresses are made of pure silk and hand-dyed in different colours and their shades. They are slightly batiked.

OBSAH

1. Úvod
2. Inspirace
3. Hedvábí
 - 3.1 Přírodní hedvábí
 - 3.2 Divoké hedvábí – tussah
 - 3.3 Barvení přírodního hedvábí
 - 3.4 Barvení planého hedvábí
 - 3.5 Oživování hedvábí po barvení
4. Realizace barvení
 - 4.1 Výpočet + vzorek materiálu
5. Batika
 - 5.1 Materiál a jeho příprava
 - 5.2 Barvení
6. Realizace
 - 6.1 Postup
 - 6.2 Základní střih šatů
 - 6.3 Technický náčrtek, střihová dokumentace, návrh a fotografie modelu, polohový plán
7. Závěr
8. Literatura

1. ÚVOD

V jednoduchosti je krása. Méně znamená více. Dvě rčení, která mám zafixovaná od chvíle, kdy jsem se začala zajímat o módu. Podvědomě. Ne že by mě opravdové módní výstřelky nepřitahovaly, spíše naopak, ale jejich mínusem je, že se brzy okoukají a tak nějak začnou nudit. Nehledě na to, že jsou většinou na úkor pohodlí.

Parádo trp. Říkala jsem si, když jsem se škrtila v nepohodlném korzetu nebo škrábala v nepříjemném umělém a neprodyšném materiálu. To mi stačilo. Mám dost těch módních hadříků, které sice vypadají skvěle na figuríně v obchodě, ale nosit je je utrpení a po celou dobu se těšíte až ten supermodel svléknete. Chci nosit věci krásné, ale opravdu nositelné. Věci, ve kterých se budu cítit skvěle, z příjemných materiálů. Jako každá žena chci mít něco co žádá jiná. Originál.

Jsem vybíravá. Nelíbí se mi jen tak něco. Víím, že výstřední oděvy vzbuzují mnohem větší pozornost, ale kdo by je pořád nosil. Ženy stále řeší staré známé pořekadlo NEMÁM CO NA SEBE. Výstřelky jsou záležitostí jedné sezóny. Maximálně.

Věnuji se módě již několik let. A za nejtěžší shledávám vytvořit něco originálního a přitom nositelného.

Rozhodla jsem se vytvořit kolekci šesti letních dámských vycházkových šatů. Nerada nosím minišaty, při kterých odkrýváte vše. Můžete mít sebevíc dražší šaty a přitom v nich působit lacině. Mám ráda věci, které vás nutí přemýšlet, nebo se alespoň zamyslet. Vzbudit fantazii. Oděvem se dá odkrýt více než jen poprsí a hýždě. Odhalujete samu sebe. Svou osobnost. A proto je má kolekce pro ženy, které se chtějí líbit, chtějí přitahovat, působit žensky, zároveň sexy, ale přitom ne vulgárně nebo lacině. Oděvem ukazujeme jaké jsme. Kdo jsme. Kým chceme být. Jedním slovem ŽENY.

2. INSPIRACE

Vesměs vše co dělám, je odrazem mých momentálních pocitů, zážitků a nálady.

Sáhla jsem po hedvábí. Je tak příjemné, leskne se, působí prostě žensky. Ne jako len, bavlna či jiné materiály. Je lehké, vzdušné, romantické a mám s ním letitou zkušenost.

Koupila jsem si pravé hedvábí bílé barvy. Mým cílem bylo vytvořit kolekci od A do Z. Podvědomě máme rádi jisté barvy více a jiné méně, některé vůbec a nevíme proč. Vytvořila jsem šaty pro různé ženy a také proto jsem každé z nich obarvila různým odstínem. Dva odstíny modré a zelené a okrovou a rudou. Nemám vysvětlení proč právě tyto odstíny, jen jsem chtěla, aby působily letně, svěže, něžně. Bylo by jednodušší je přímo koupit, ale rozhodla jsem se je batikovat. Ještě než se rozepíši o batice, musím zmínit hlavní myšlenku, a tou jsou prostřihy. Prostřihávala a obšívala jsem malé geometrické tvary v různých partiích těla a to tak, aby šly ruku v ruce se stříhy, které se také liší. Prostě aby každé šaty byly jiné a přitom měly něco společného.

Ty malé „dírký“, odkrývající nahé tělo na správných místech, působí nějak eroticky, ale přitom podněcují fantazii. Naznačují. Vystřihovala jsem skupiny trojúhelníků, čtverců, kosočtverců, geometricky seřazených i neseřazených, tak, aby navazovaly po celé šířce šatů a hlavně ladily s tvary výstřihů. Díry podlepené vlizelinem (kvůli jemnosti materiálu) jsem nejdříve hustě obnitkovala, různě barevnými nitěmi. A to podle citu, tak, aby ladily s barvou šatů a působily výtvarně. Poté jsem je vystříhla. Na některých šatech všechny, na jiných jen část. Nápadů i návrhů jsem měla spoustu. Vybrat si šest z nich nebylo snadné. Nechala jsem to na momentálním pocitu, náladě, intuici.

Variant je nekonečně mnoho a tak jsem zvolila ty, které mi byly v dané chvíli nejbližší. Nechtěla jsem, aby barevně obšité dírký působily příliš tvrdě, tak jsem se rozhodla šaty podbarvit batikou. Decentně.

Jednoduchost výsledné podoby vznikala tak složitě, až mě to překvapilo. Jen propočítat vzory prostřihů tak, aby navazovaly (a ještě se rozšiřovaly či zužovaly spolu se stříhem) byl oříšek. Jak už to obvykle chodí, tak v průběhu tvorby mě napadaly další nápady.

A to aplikace. Takže na některých šatech jsem kombinovala prostřihy spolu s aplikacemi. Rozhodla jsem se pro troje krátké a troje dlouhé šaty. S různými výstřihy, ramínky, délkou, prostřihy i aplikacemi. Šaty, které jsem vytvořila, jsou určeny především mladým ženám k celodennímu nošení.

3. HEDVÁBÍ

3.1 PŘÍRODNÍ HEDVÁBÍ

Přírodní hedvábí je produktem housenek různých druhů bourců. Dělí se na:

- hedvábí bource morušového
- plané hedvábí, tj. tussah, yamamai, muga

Z uvedených druhů má největší význam hedvábí bource morušového a hedvábí tussah.

Přírodní hedvábí se skládá z fibroinového dvojvlákna slepeného sericinem (tzv. hedvábný klič).

Pravé hedvábí se skládá ze 72 – 81 % fibroinu, 19 – 28 % sericinu, 0,5 – 1 % tuku, 1 % - 1,4 % barviva a minerální látky a běžně se označuje takto:

Grége	surové hedvábí získané odvinutím z kokonů
Ouvre	skané hedvábí pro tkaní
Retrose	skané hedvábí pro pletení
Organsin	osnovní hedvábí se silným zákrutem
Trama	útkové hedvábí s mírným zákrutem
Crepe	silně kroucená příze skládající se ze dvou až osmi grege nití
Écru	surové hedvábí
Cuit	odklížené hedvábí
Souple	neodklížené, změkčené hedvábí
Sappé	hedvábí spřádané z odpadků kokonů
Bourett	hedvábí spřádané z odpadků při výrobě sappé

Přírodní hedvábí – bourcové, je bílkovinný výměšek snovacích žláz housenek nočních motýlů (hedvábníků, přástevníků), tuhnoucí na vzduchu v jemné dvojvlákno. Tento noční motýl – bourec morušový (*Bombyx mory*) má ve svém vývoji čtyři stádia: vajíčko, housenku, kuklu (kokon), motýla.

Vývin housenky z vajíčka trvá 8 až 12 dní. Housenky prochází ve svém vývoji pěti různě dlouhými stádii (3 – 7 dní). Po posledním stádiu mění housenka barvu, přestane žrát a začne vytvářet kokon. Jeho tvorba trvá 1 – 4 dny. Přitom uvolňuje vlákno v polotekutém stavu ze dvou otvorů na spodní části hlavy. Děje se tak pod různým tlakem, a proto

vlákno nemá po celé délce stejnou tloušťku. Zpočátku je tenčí, nestejnomořné, uprostřed silnější stejnoměrnější a ke konci opět tenčí a nestejnomořné tloušťky. Délka vlákna bává 1200 – 1500 metrů. Někdy i 3000 metrů. Vytvořený kokon tvoří ochranou vrstvu pro vývoj kukly a motýla. Po dokonalé přeměně se motýl dostává z kokonu vyloučením speciální tekutiny, která hedvábi rozpustí.

Z kokonů, jejichž kukly se usmrtily po 9 – 10 dnech od zamotání horkým vzduchem nebo účinkem páry, se smotává hedvábi.

Pro vyrovnání nestejnomořnosti jemnosti po délce se současně smotává hedvábi nejčastěji z několika kokonů najednou (5 až 6), slepí se chladnoucím sericinem, smotávají se na viják. Získá se režné hedvábi – **gréz**.

Dvojitě zámotky (v nichž jsou zapředeny dvě housenky) poskytují značně nestejnomořné hedvábi, tzv. **dupion**, jež se používá na tkaniny typu šantung, na třásně, prýmky a jiné.

Skaná gréz se vyrábí v řadě druhů. Jednou skaná **mušelín**, **krep**. Dvakrát a vícekrát skaná – **organzín**, **grenadina**. Volně skané gréžové hedvábi **trama**, slouží jako útek.

Odpady hedvábi se zpracovávají na česanou přízi – **chappé**, výčesky a podřadné odpady na **buretovou** přízi.

Pravé hedvábi se používá na dámské šatovky, pánské košiloviny, kravaty, dámské prádlo, punčochy, šicí nitě, na padáky. V současné době je vytlačováno vlákny chemickými a to zejména polyamidovými a polyesterovými.

3.2 DIVOKÉ HEDVÁBÍ – TUSSAH

Přírodní hedvábi – tussah je bílkovinový výměšek snovacích žláz housenek bource dubového čínského (*Antheraea perui*). Získává se ze zámotků, které jsou rozměrově větší než u bource morušového. Jsou většinou hnědavé barvy a nesnadno se smotávají. Poskytují hrubší vlákna. Na kokonu bývá délka vláken 1200 – 1400 metrů. Vlákno je poměrně pevné, méně tažné, nestejnomořné jemnosti. Používá se k výrobě hrubších tkanin – šantungů, přikrývek, plyšů a ve výrobě prýmků a stuh.

3.3 BARVENÍ PŘÍRODNÍHO HEDVÁBÍ

Přírodní hedvábi lze barvit jak barvivy určenými pro vlnu tak i většinou barviv pro celulózu vlákna. Nejpoužívanější jsou následující tři typy barviv:

- 1) substantivní
- 2) kyselá
- 3) 1:2 kovokomplexní
- 4) 1:1 kovokomplexní
- 5) reaktivní

Vedle těchto skupin se ve výjimečných případech a pro speciální účely užívají i ostatní třídy barviv, jako jsou indigosoly, alizarinová chromová barviva, ultrazoly a vývojky, bázická, kypová a sirná barviva.

Substantivní barviva

Především saturnová, jsou jednou z nejdůležitějších skupin pro barvení pravého hedvábí. Jsou vhodná pro barvení příze a tkanin. Na pravém hedvábí vykazují dobré stálosti.

Kyselá barviva

Pro barvení přírodního hedvábí jsou nejvhodnější kyselá barviva, vytahující ze slabě kyselé lázně. Mají na přírodním hedvábí dobré stálosti a brilantnější odstíny než barviva substantivní.

Kyselá barviva se dělí do čtyř skupin a to podle výsledných stálostí a aplikačních případně jiných specifických vlastností.

- a) egacidová barviva – aplikují se ze silně kyselé lázně
- b) midlonová barviva – aplikují se ze slabě kyselé až neutrální lázně
- c) midlonová stálá E – barviva – aplikují se ze slabě kyselé lázně
- d) rybacidová barviva – aplikují se ze slabě kyselé až neutrální lázně

Ostalanová barviva

1:2 kovokomplexní – ostalanová barviva mají na přírodním hedvábí vysoké stálosti, zvláště na světle, a to i ve světlých odstínech.

Chromolanová barviva

1:1 kovokomplexní – chromolanová barviva mají na přírodním hedvábí vesměs velmi dobré stálosti na světle. Barví přírodní hedvábí na rozdíl od vlny i ze slabě kyselé lázně rovnoměrně.

Ostazinová H-barviva

Reaktivní – ostazinová barviva poskytují na přírodním hedvábí brilantní vybarvení o velmi dobrých stálostech, především na světle, ve vodě, praní a potu.

3. 4 BARVENÍ PLANÉHO HEDVÁBÍ

Složení aminokyselin planého hedvábí je odlišné od přírodního hedvábí, čímž jsou dány i některé odlišné vlastnosti tohoto materiálu. Sericin planého hedvábí se hůře rozpouští v kyselinách i zásadách než sericin přírodních hedvábí. To způsobuje nesnadné odklížení a po odklížení i tvrdší omak materiálu a žlutohnědé zabarvení.

Plané hedvábí se barví především substantivními a kyselými barvami. Vzhledem k jeho větší odolnosti vůči alkáliím lze tam, kde jsou požadovány vyšší stálosti, použít kypových barev.

3.5 OŽIVOVÁNÍ HEDVÁBÍ PO BARVENÍ

Barvením a zatěžkáváním ztrácí hedvábí částečně lesk a přírodní omak. Oživováním (aviváží) v kyselé lázni lze tento nedostatek zmírnit. Používá se různých organických kyselin, především kyseliny mravenčí, octové, mléčné, citronové v množství 15 – 20 % z váhy hedvábí. Zpracováním získá hedvábí typický vrzavý omak.

4. REALIZACE BARVENÍ

Při barvení hedvábí je nutno dodržovat tento postup:

- nejprve hedvábí namočit na chvíli do vody, aby barva chytla stejnoměrně
- navážit barvy a přísady
- barvy důkladně rozpustit (každou zvlášť)
- do hrnce dát vodu dle váhy materiálu (na 1 kg materiálu 50 l vody)
- vodu dát vařit a přidat předem rozpuštěné přísady (síran sodný + kyselina octová)
- přidat materiál, vařit a míchat minimálně 45 minut
- poté důkladně vymáchat, nejdříve v horké vodě → studené vodě → mýdlové vodě → krátce v octové vodě a nakonec v čisté vodě

Pro všechny platí:

- na 1 kg materiálu 50 l vody
- 15 % Na_2SO_4 (síran sodný)
- 5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ (síran amonný)
- 3 % CH_3COOH 30 %ní (kyselina octová)

Počáteční teplota 30 – 40 °C se během 30 – 45 minut zvýší na 95 °C a při této teplotě se barví 45 – 60 minut. Po barvení následuje máchání ve vlažné a studené vodě.

Egalizaci ovlivňuje přídavek 1 – 3 % Slovatonu O.

4.1 VÝPOČET + VZOREK MATERIÁLU

Barva zelená 1

Váha materiálu 250 g

Obsah vody v hrnci 12,5 l

15 % Na_2SO_4 = 37,5 g

5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ = 12,5 g

3 % CH_3COOH 30 %ní = 7,5 g

Egacidová modř GGRL 0,25 % z 250 g = 0,625 g

Mydlonová žlut' 2R 0,75 % z 250 g = 1,875 g

Barva okrová

Váha materiálu 230 g

Obsah vody v hrnci 11,5 l

15 % Na_2SO_4 = 34,5 g

5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ = 11,5 g

3 % CH_3COOH 30 %ní = 6,9 g

Egacidová oranž GG 2 % z 230 g = 4,6 g

Egacidová modř GGRL 0,25 % z 230 g = 0,575 g

Rybacelová červen AL-N 0,1 % z 230 g = 0,23 g

Mydlonová žlut' 2 R 0,5 % z 230 g = 1,15 g

Barva rudá

Váha materiálu 240 g

Obsah vody 12 l

15 % Na_2SO_4 = 36,0 g

5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ = 12,0 g

3 % CH_3COOH 30 %ní = 7,2 g

Mydlonová červeň PRS koncentr. 2 % = 4,8 g

Barva modrá 1

Váha materiálu 170 g

Obsah vody 8,5 l

15 % Na_2SO_4 = 25,5 g

5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ = 8,5 g

3 % CH_3COOH 30 %ní = 5,1 g

Egacidová modř GGRL 2 – 2,5 % = 4 g

Barva zelená 2

Hmotnost materiálu 170 g

Obsah vody 8,5 l

15 % Na_2SO_4 = 25,5 g

5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ = 8,5 g

3 % CH_3COOH 30 %ní = 5,1 g

Egacidová modř GGRL 2 % = 3,4 g

Mydlonová žlut' 2R 1 % = 1,7 g

Barva modrá 2

Váha materiálu 170 g

Obsah vody 8,5 l

Chrmolanová modř GG

6 % kyseliny sírové 96 %ní = 10,2 ml

15 % Glauberovy soli (síran sodný) = 25,5 g

3 % barvy = 5,1 g

(1-3 % Slovatonu CR)

Po 10 minutách se přidá rozpuštěné barvivo a materiál se barví 10 minut při teplotě 40 – 50 °C. Lázeň se během 30 až 40 minut zahřeje k varu a dobarvuje se po dobu 90 minut.

Poté následuje důsledné máchání a praní, přičemž poslední prací lázeň obsahuje:

1 – 2 ml/l NH_4OH 25 %ní (čpavek) nebo 5 % octanu amonného.

5. BATIKA

Hodnoty lidové kultury přetrvaly staletí, prověřily je generace. Jejich oživení, aktualizace a uplatnění v životě člověka současné moderní doby přináší nejen výrazné obohacení životního stylu, ale i nevyčerpatelný zdroj inspirací. Toto vše platí v jeho odvěkém výtvarném počinu, o zkrášlování a zdobení látek a oděvů. Jedním z nejužívanějších a historicky nejstarších zdobných projevů je barvení textilu, jeho potisk a batikování. Kolébkou je jižní Asie a odtud se přenesly různé způsoby barvení i potiskování látek do Evropy.

Z hlediska technologického rozlišujeme dva druhy textilního tisku – pozitivní a negativní. Pozitivní, přímý tisk je prováděn substantní barvou, většinou tmavší na světlejší tkaninu. Základní technologický princip negativního tisku spočívá ve vykrytí zvoleného vzoru rezerváží směsí, která zabrání v proniknutí barvy k textilu. Rezervážní hmota, kterou tvoří hustá škrobovitá kaše (např. v Japonsku se zhotovuje z rýžové hmoty a dalších přísad) se nanáší na textil různými jednoduchými způsoby – postřikání metličkou, bambusovou hůlkou, kreslený ornament i roztíráním přes šablonu. Technika uzlíčková (bandana) byla rozšířena též v Japonsku a vzor byl tvořen malými uzlíčky vázanými těsně vedle sebe po celé látce. Po rozvázání uzlíčků tvořila bílá kolečka vzory velmi složité a jemné. Zvláště obtížný způsob této techniky byla batika, kdy se zavazovala pouze vlákna osnovy a tím se dociloval vzor. Říkalo se jí ikaten.

Vrchol barvířského umění orientálních řemeslníků s využíváním rezervážního tisku představuje výroba batiky, při níž se nanáší rozehřátá vosková vrstva z obou stran na bavlněnou látku nebo hedvábí pomocí duté jehly – tjantingu. Tato technika se vyvinula na indických ostrovech, zejména na Jávě. Barvicí lázeň musela být naopak studená, aby se vosk nerozpustil. Barvilo se především indigem. Tkanina se vypínala mezi jakési válce podobné svislým stavům, v dnešním domácím batikování se vypíná do rámců. Barvu můžeme také nanášet štětcem a vykryvat jen určitá místa, můžeme také počítat s využitím prolinání barev až na látce.

Mnohobarevnost látky se však spíše dociluje postupným vykryváním vzorů voskem na nově zaschlou další a další barvu, právě tak jako postupným vyvazováním a barvením v různých barevných lázních. Zásadou je postupovat od nejsvětlejších po nejtmavší tóny. Vosk nebo vázání odstraníme až po posledním barvení.

Rozlišujeme batiku voskovou, vyvazovanou, šitou, skládanou a jejich kombinace. Podstatou je rovněž rezervování, kterého se však nedosahuje pomocí vosku, ale pouze zavazováním a skládáním ploch látky – omotáváním provázkem, vkládáním různých předmětů, skládáním do různých úhlů, prošíváním apod.

5.1 MATERIÁL A JEHO PŘÍPRAVA

Látku předem vypereme v horkém mýdlovém roztoku, aby se při barvení nesrazila. Řádně ji vymácháme a usušíme, popřípadě i vyžehlíme. Nejlépe se batikuje hedvábí, které nejlépe vstřebává barvu. Lze však také použít bavlnu, vlnu či len. K ustálení potřebujeme ještě ocet do máchací lázně a do barvicí lázně přidáváme kuchyňskou sůl.

5.2 BARVENÍ

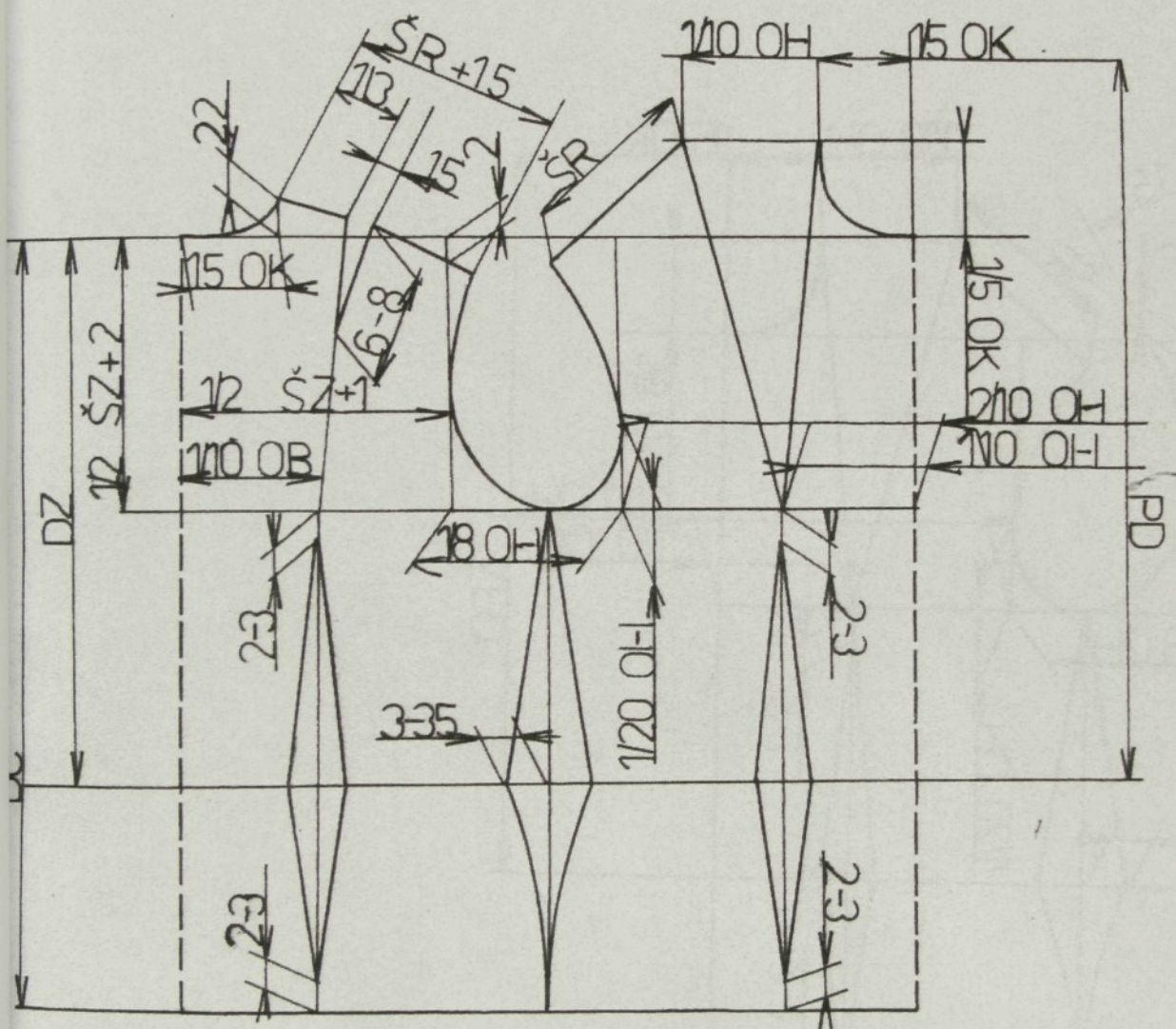
Před barvením je vhodné ovázanou látku namočit, suchá vlákna tak nevtáhnou barvu až pod úvaz. Pevně ovázanou látku vložíme do vařicí lázně, občas tkaninu otočíme a lázeň promícháme. Délka barvení může také ovlivnit sílu vybarvení. Je nutno počítat se zesvětlením po vymáchání a vyžehlení. Obarvenou látku pak necháme zchladnout, dobře vymácháme, opatrně rozstříháme ovázání. Pak pečlivě mácháme tak dlouho až látka přestane máchací lázeň zbarvovat. Nakonec ustálíme ve vodě s octem. Zajímavých výsledků dosáhneme několikerým barvením a převazováním v různých barvách, použitím obarvených neustálených provázků, obarvením celé látky a po zavázání odbarvením v odbarvovači.

6. REALIZACE MODELŮ

6.1 POSTUP

Po návržení a vybrání šesti modelů jsem nejdříve nastříhala 90ti cm široký pás hedvábí – Crepe de Chine na šest různě dlouhých kusů, a to podle požadované délky šatů, vždy s dostatečnou rezervou. Kusy látek jsem poté každý zvlášť barvila a batikovala v požadovaných místech. Poté jsem zhotovila stříhy. Všechny vycházejí ze základního stříhu dámských šatů velikosti 38, které jsem poté upravovala. Šaty jsem buď sešila a pak vystříhávala nebo našívala geometrické detaily nebo naopak. Záleželo na umístění prostřihů. Potřebná místa jsem zapravila, ručně všila zip, šaty dokončila.

ZÁKLADNÍ STŘIH ŠATŮ

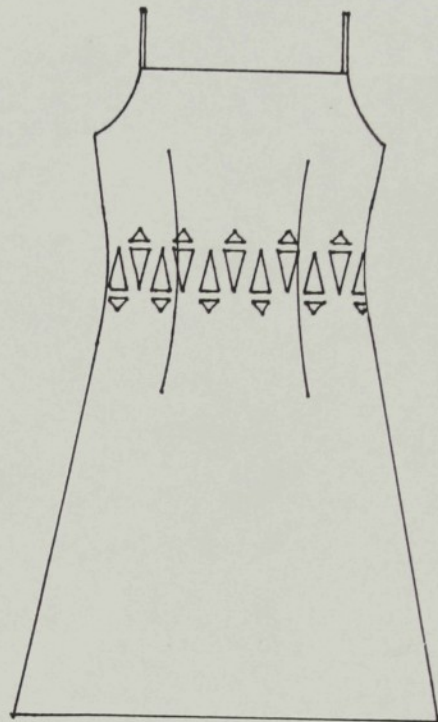
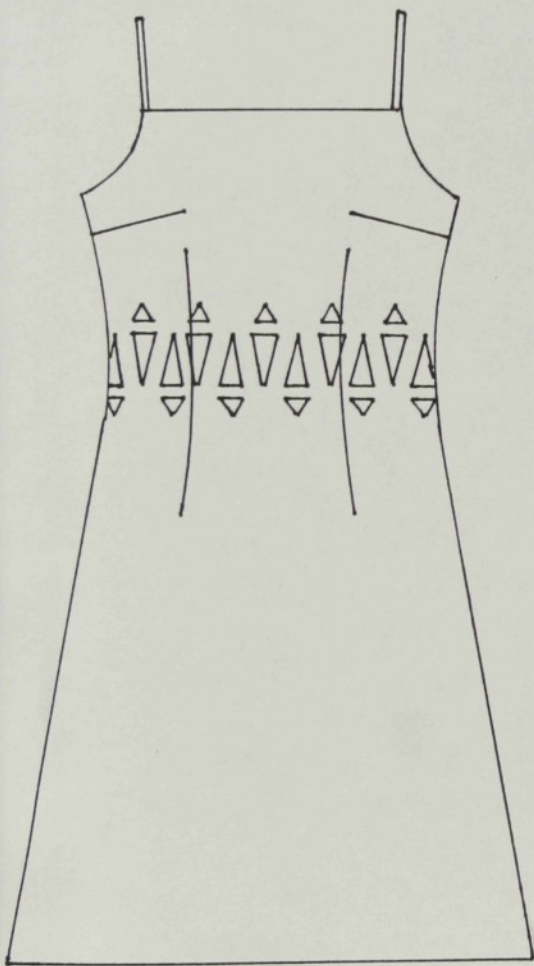

OH	OP	OB	DZ	DH	ŠZ	PD	ŠR	OK
96	70	102	40	57	36	53	13	35

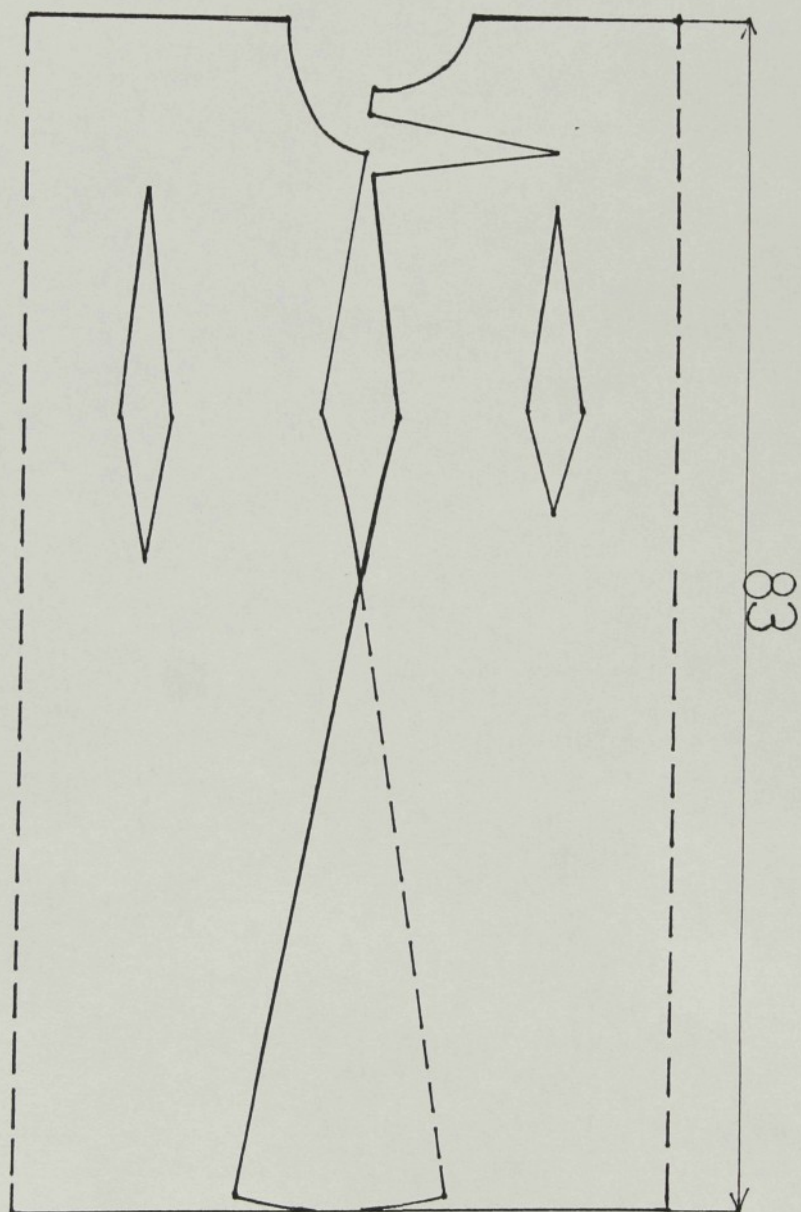

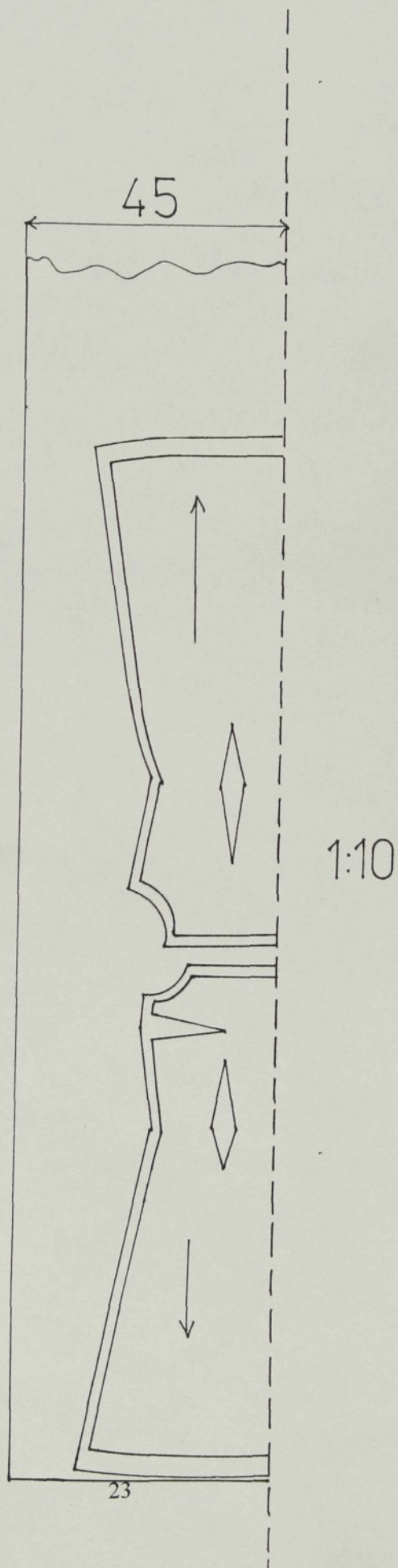

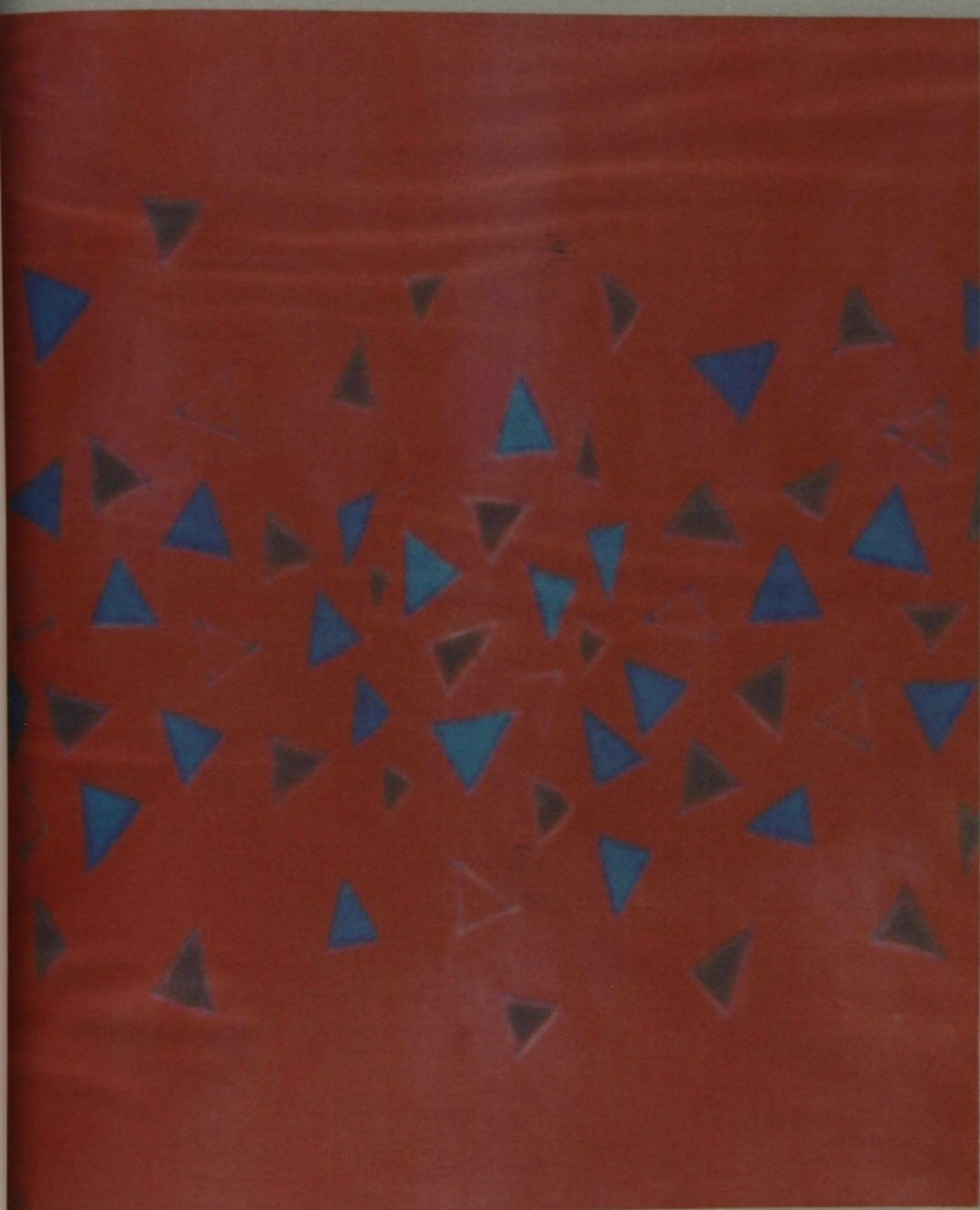
1:5

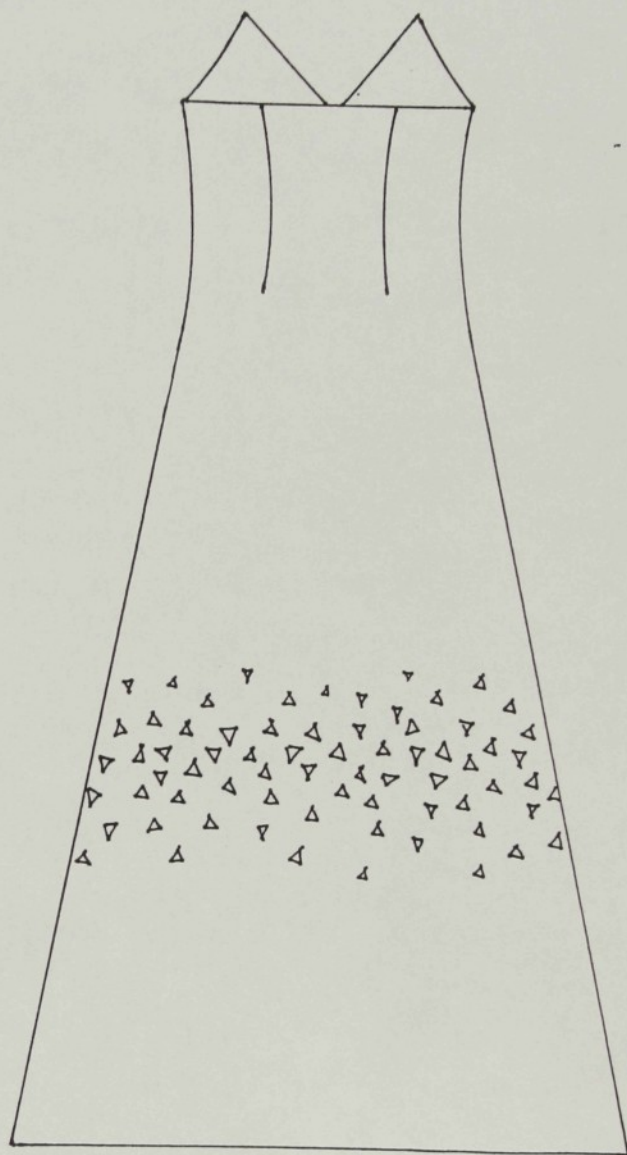
POLOHOVÝ PLÁN

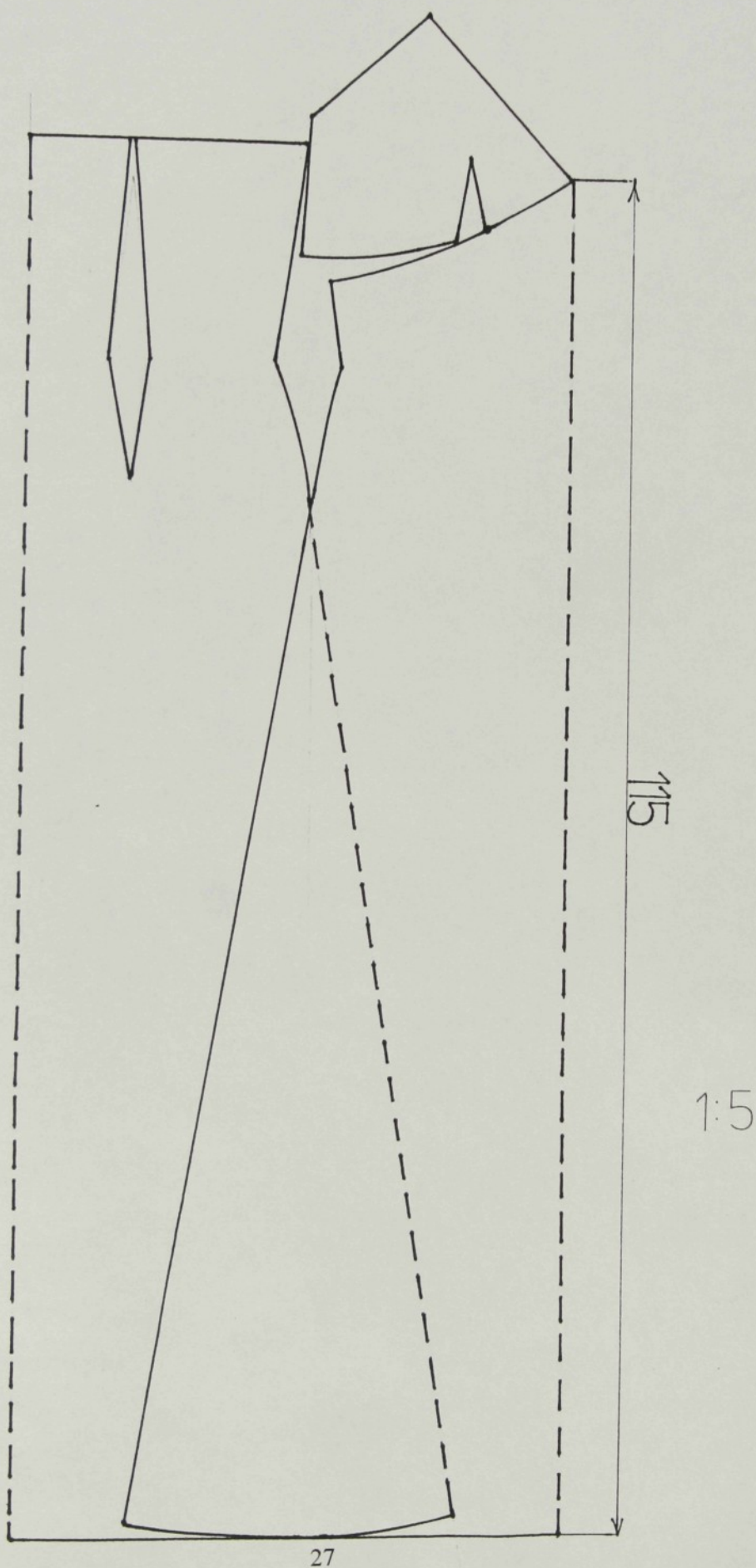

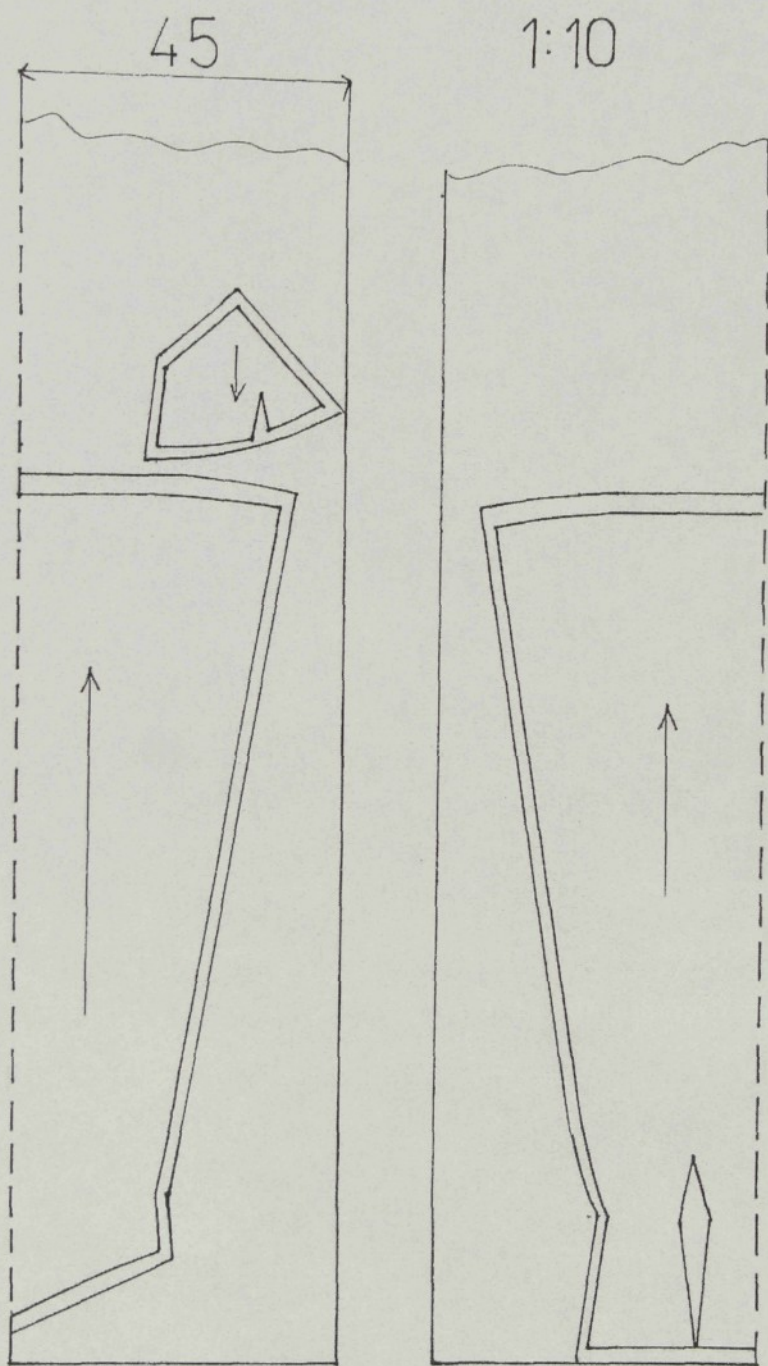

STŘIHOVÁ DOKUMENTACE

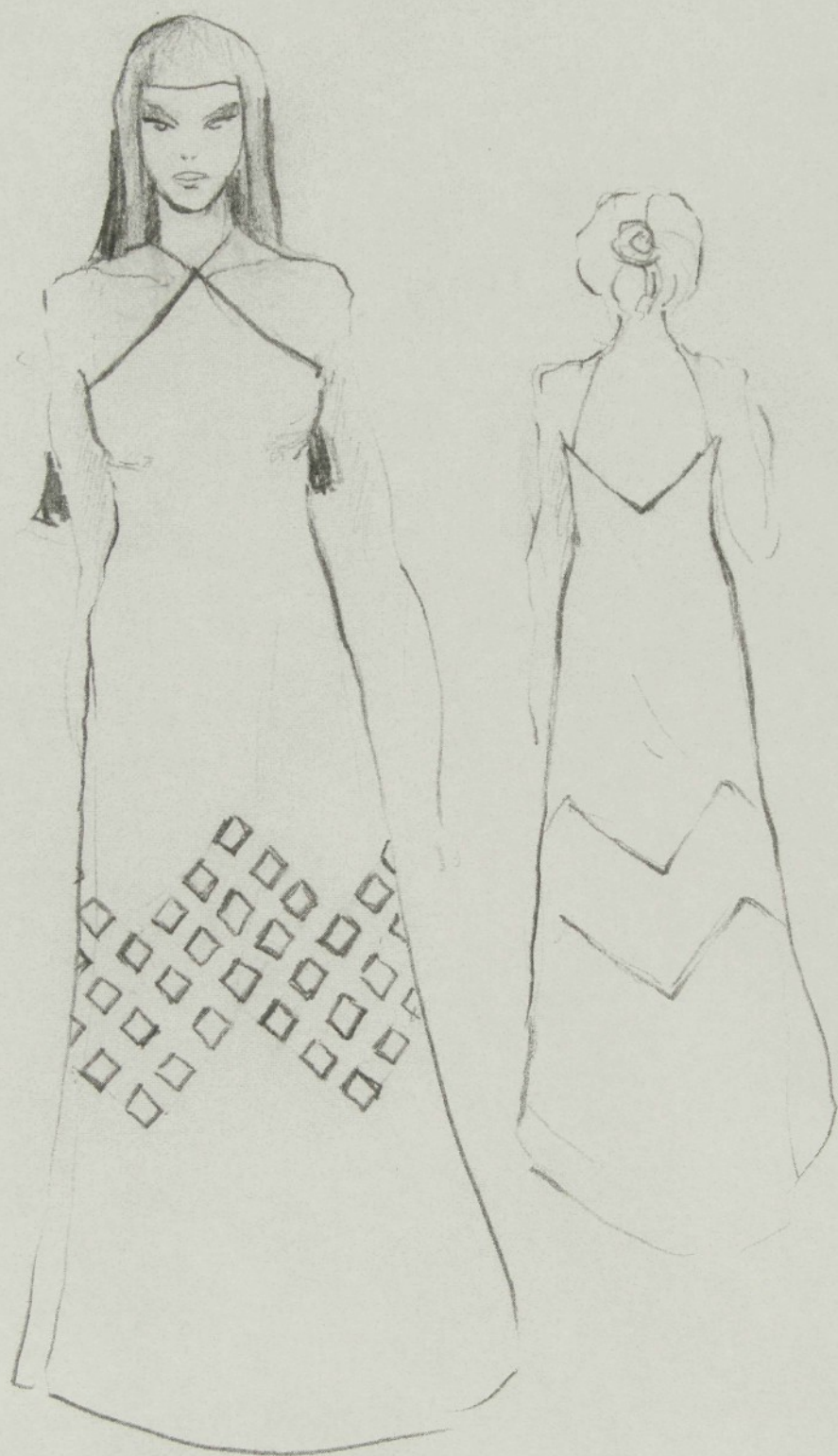
POLOHOVÝ PLÁN

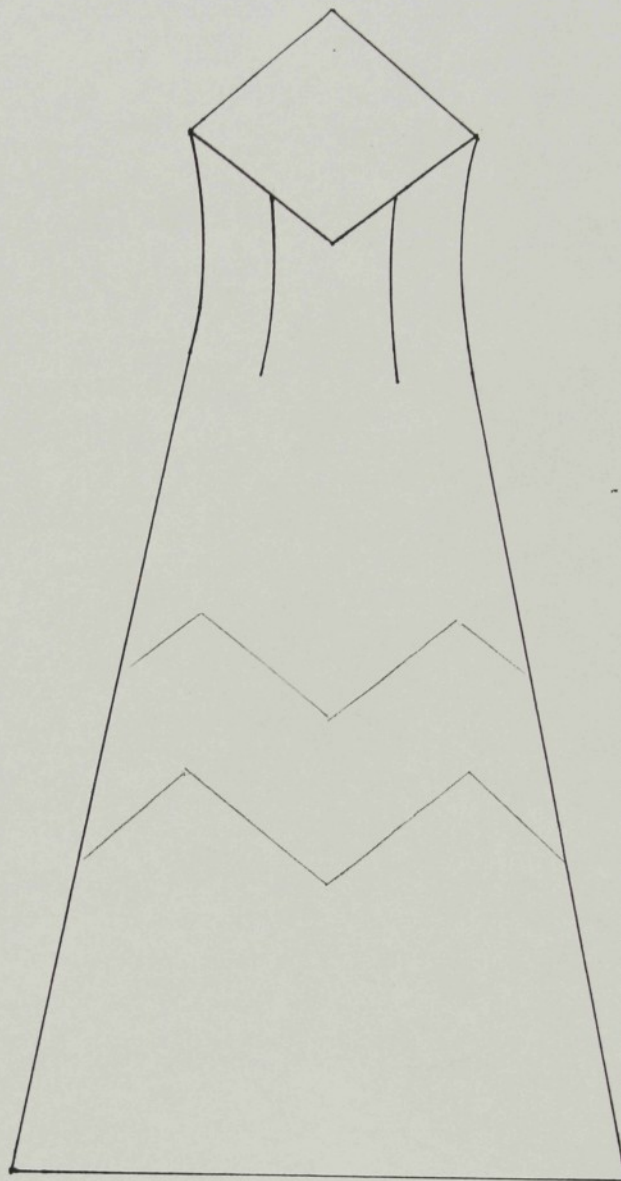
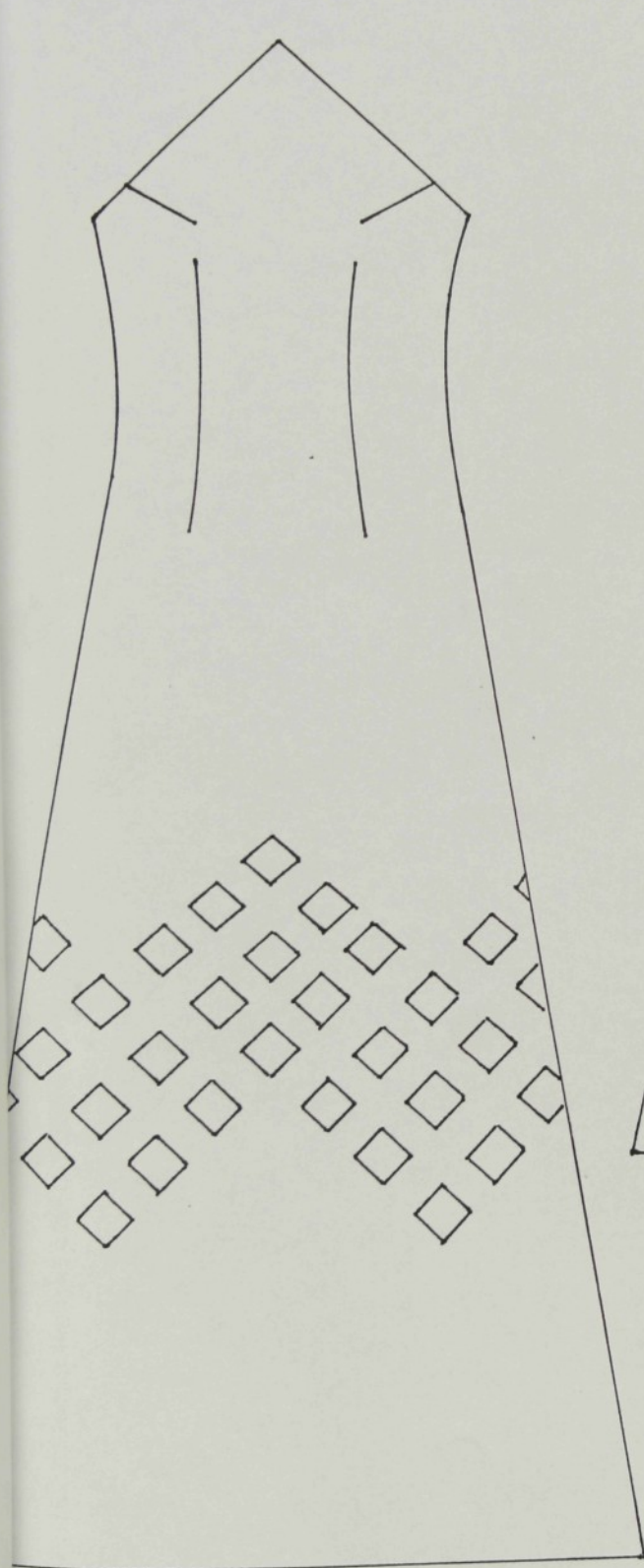

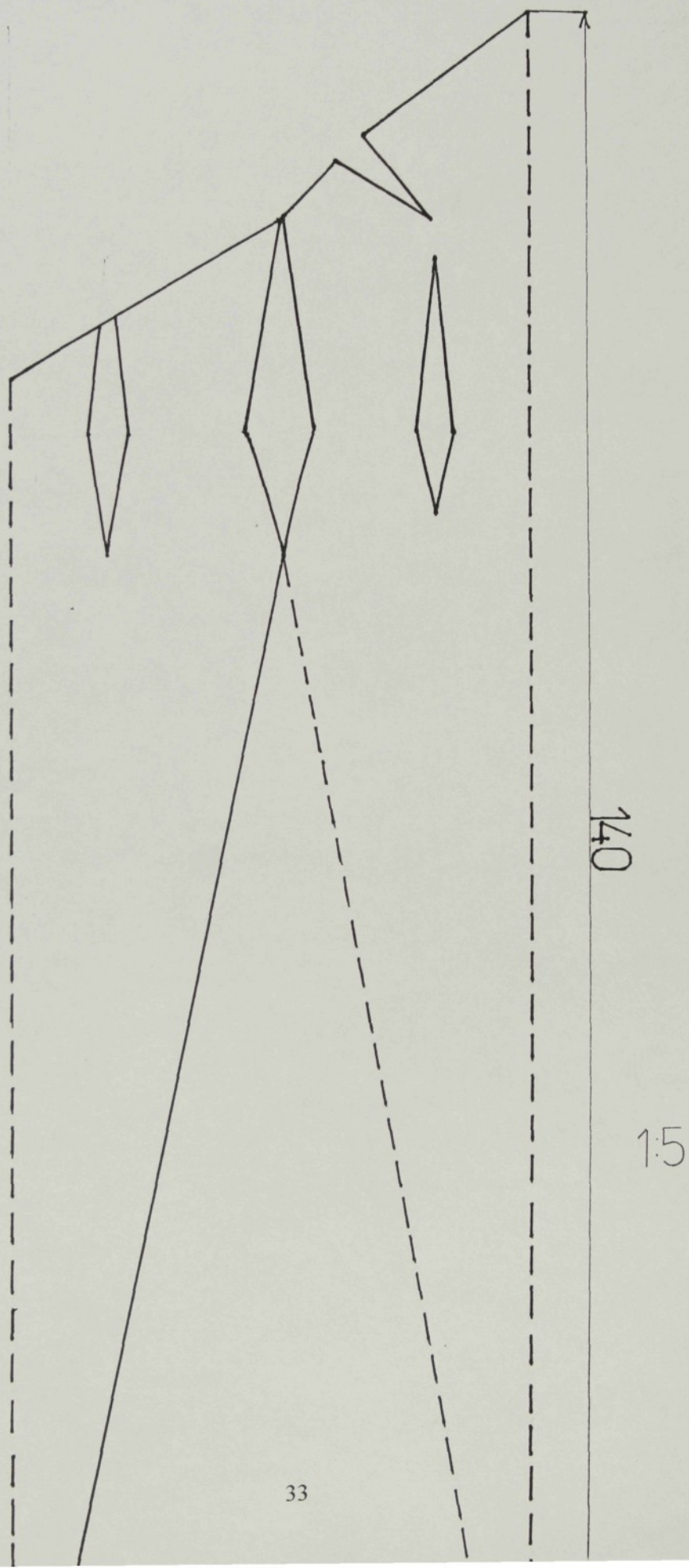

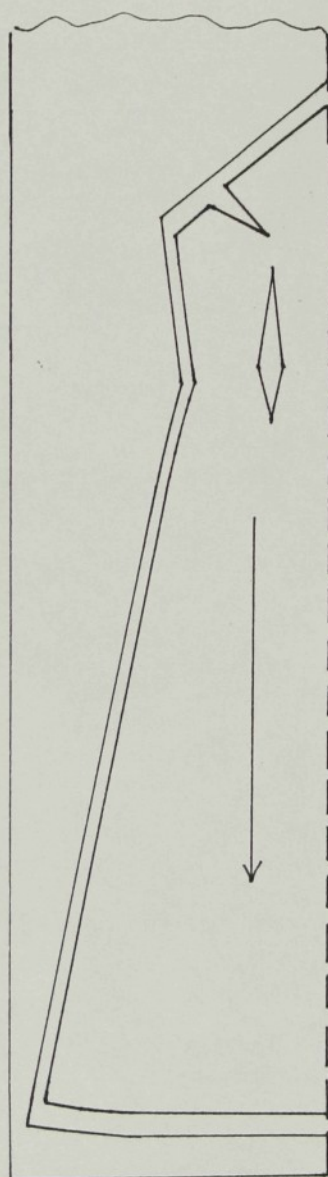
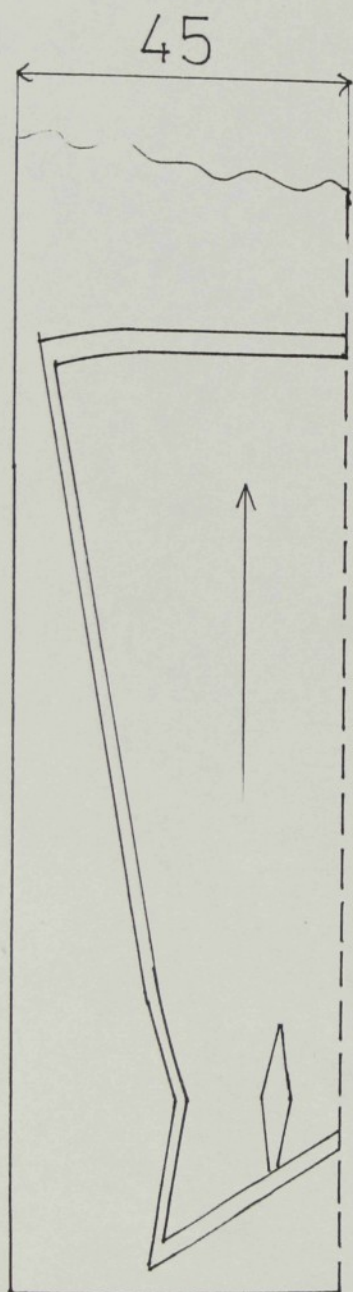

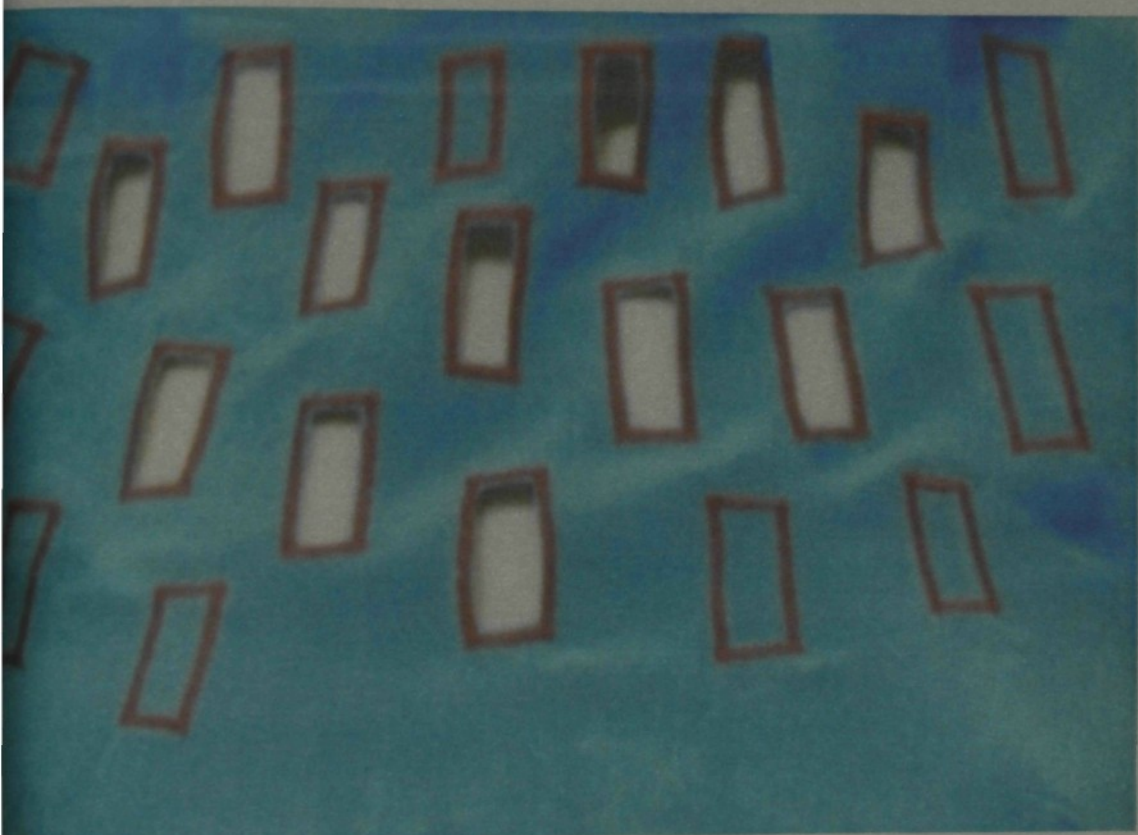
POLOHOVÝ PLÁN

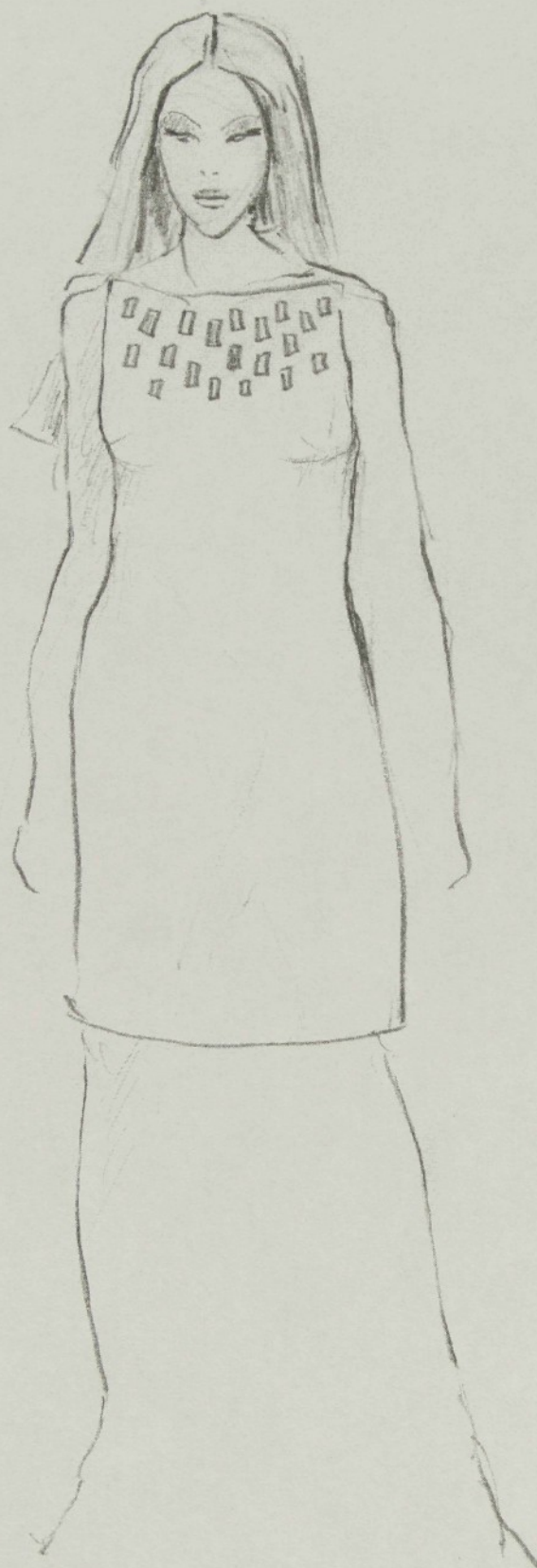

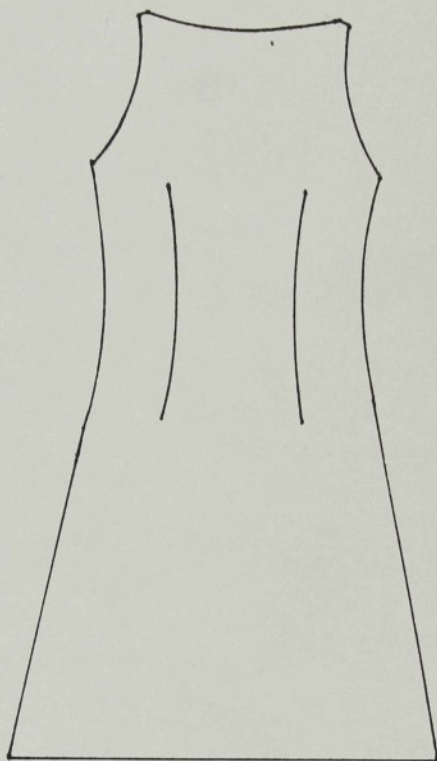
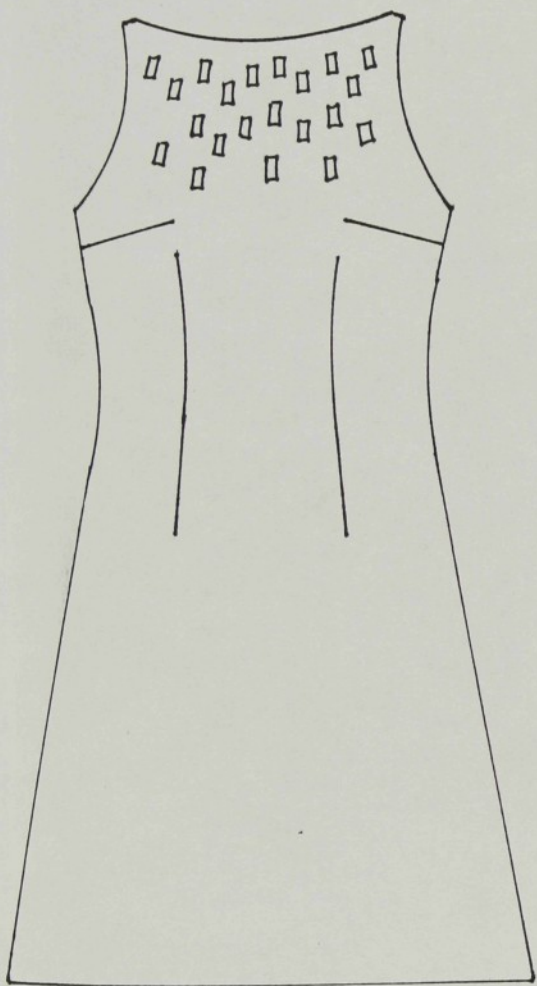
1:10

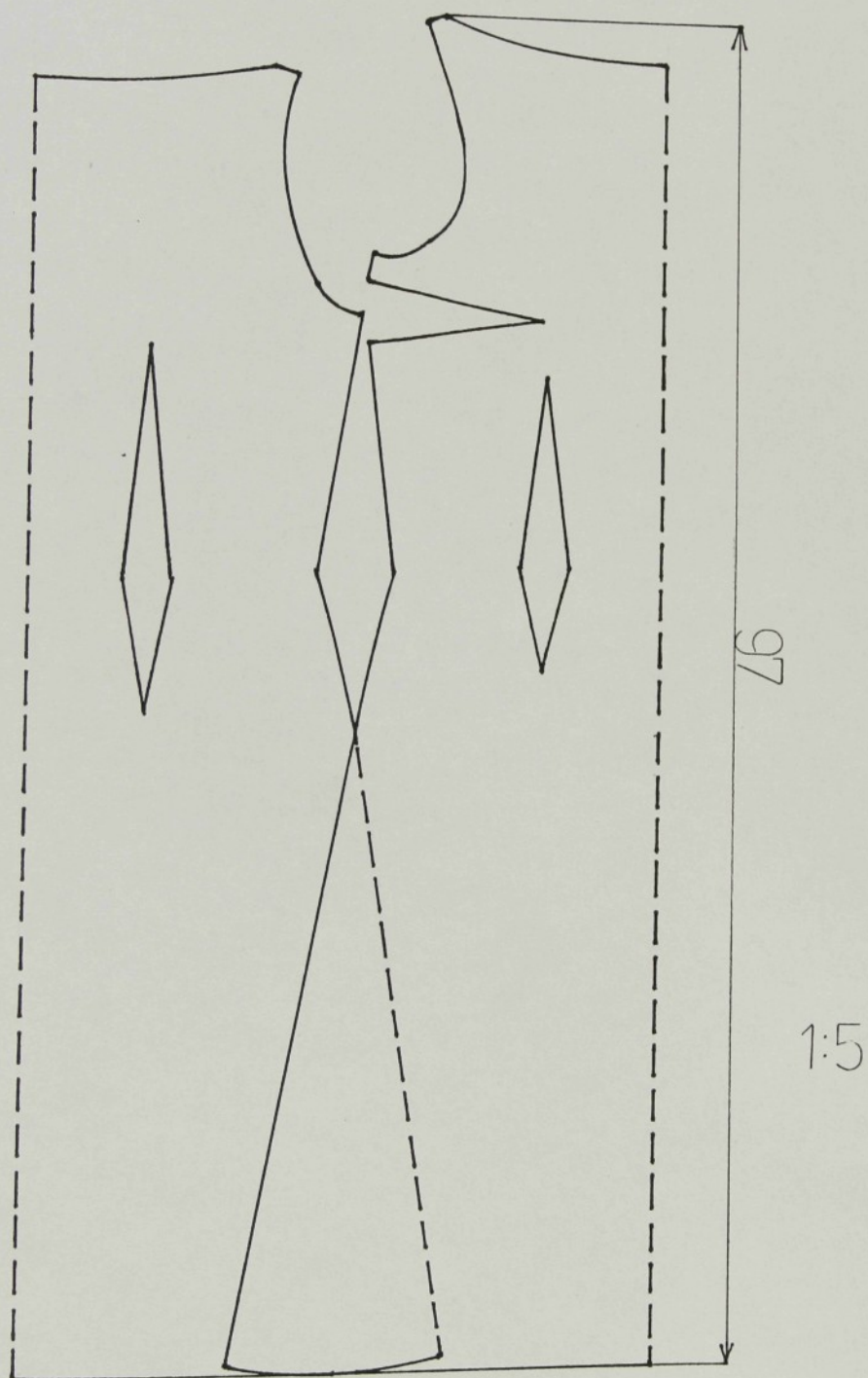

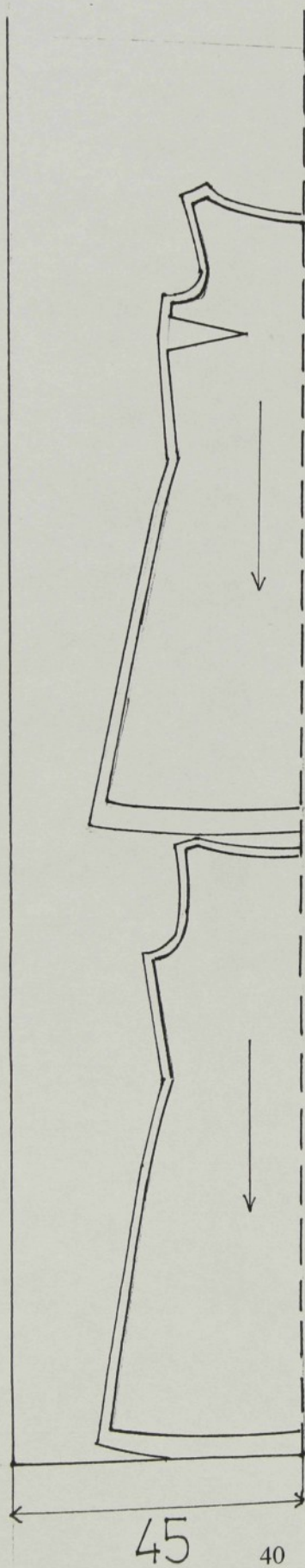

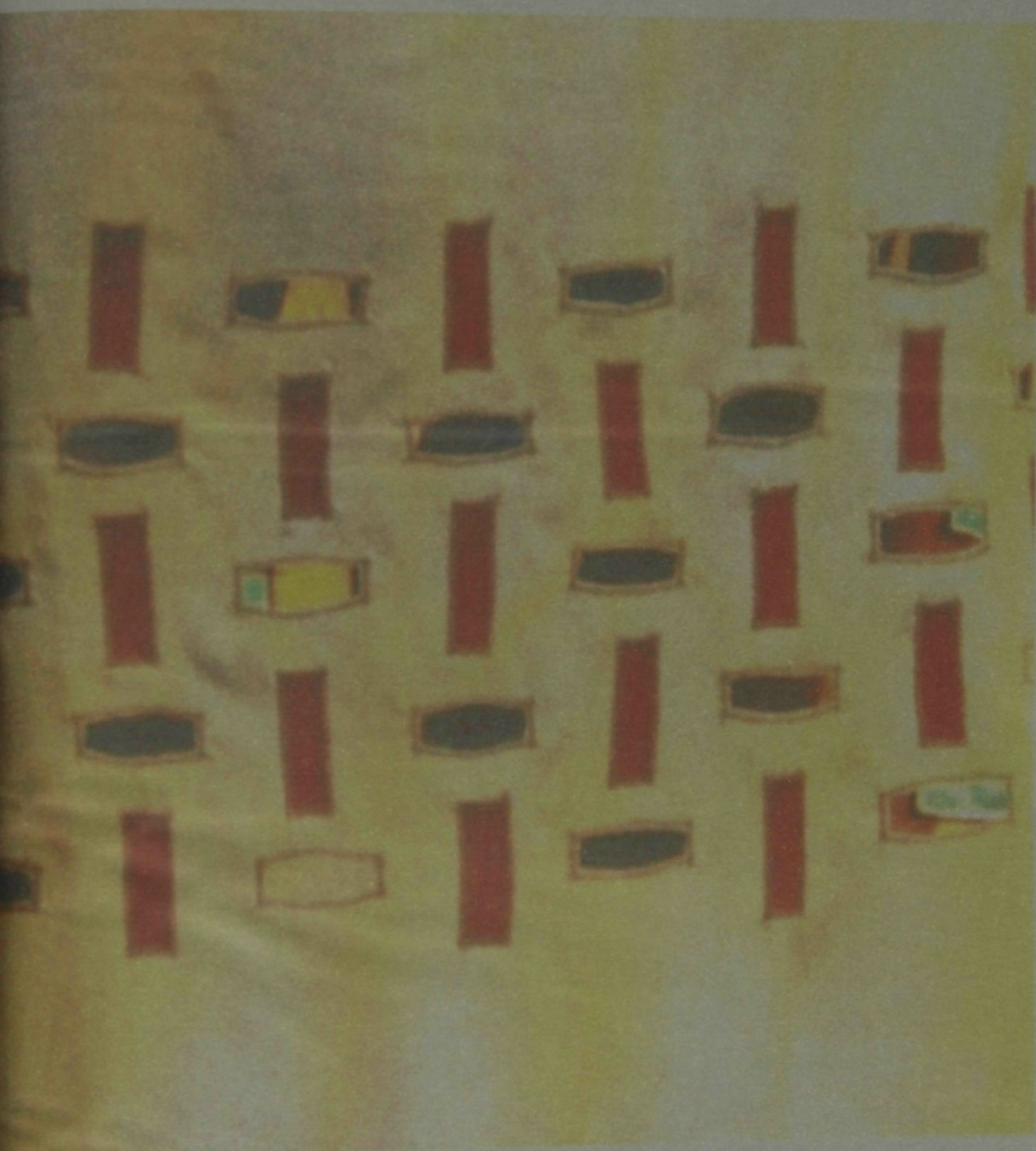
POLOHOVÝ PLÁN

1:10

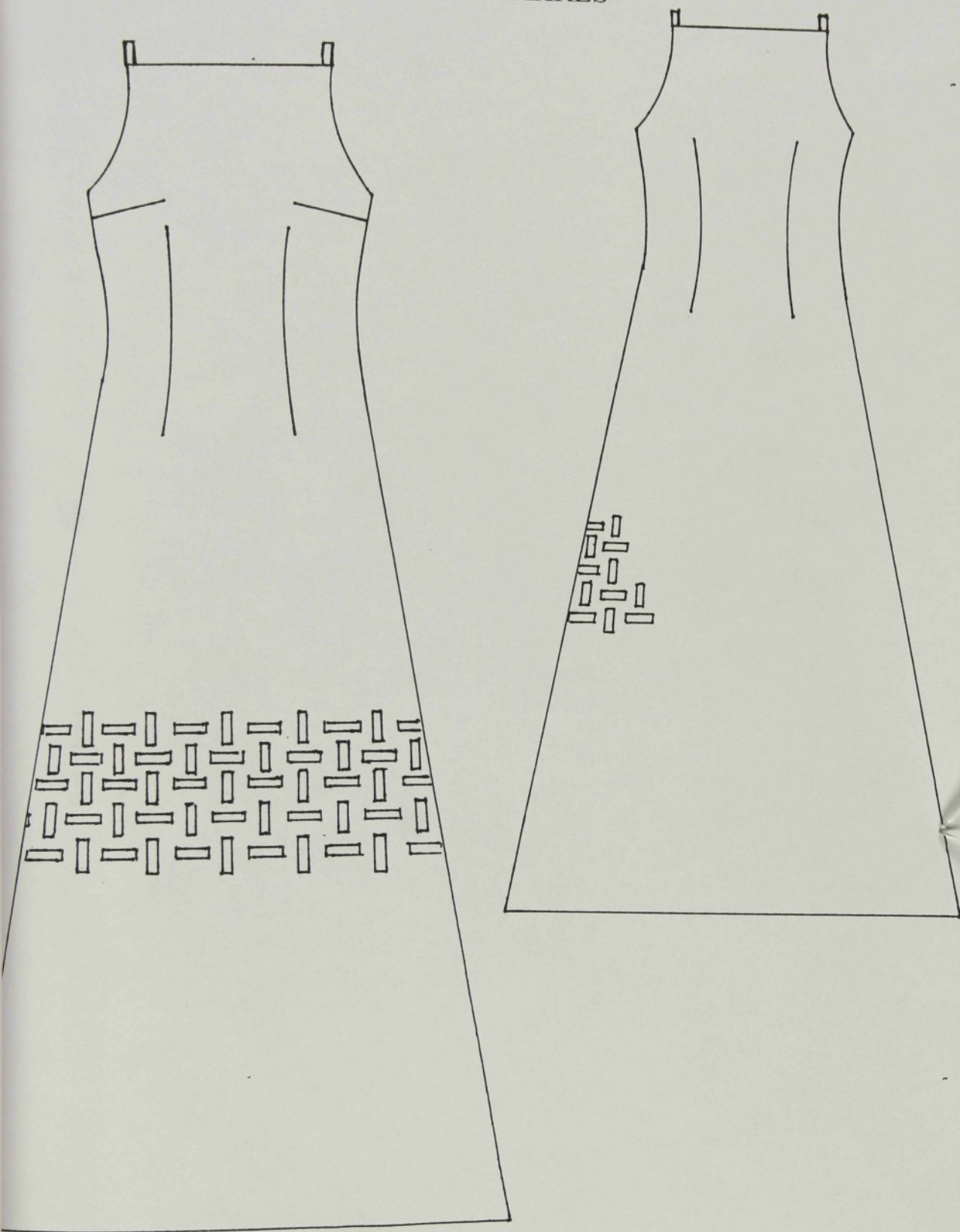
FOTOGRAFIE MODELU

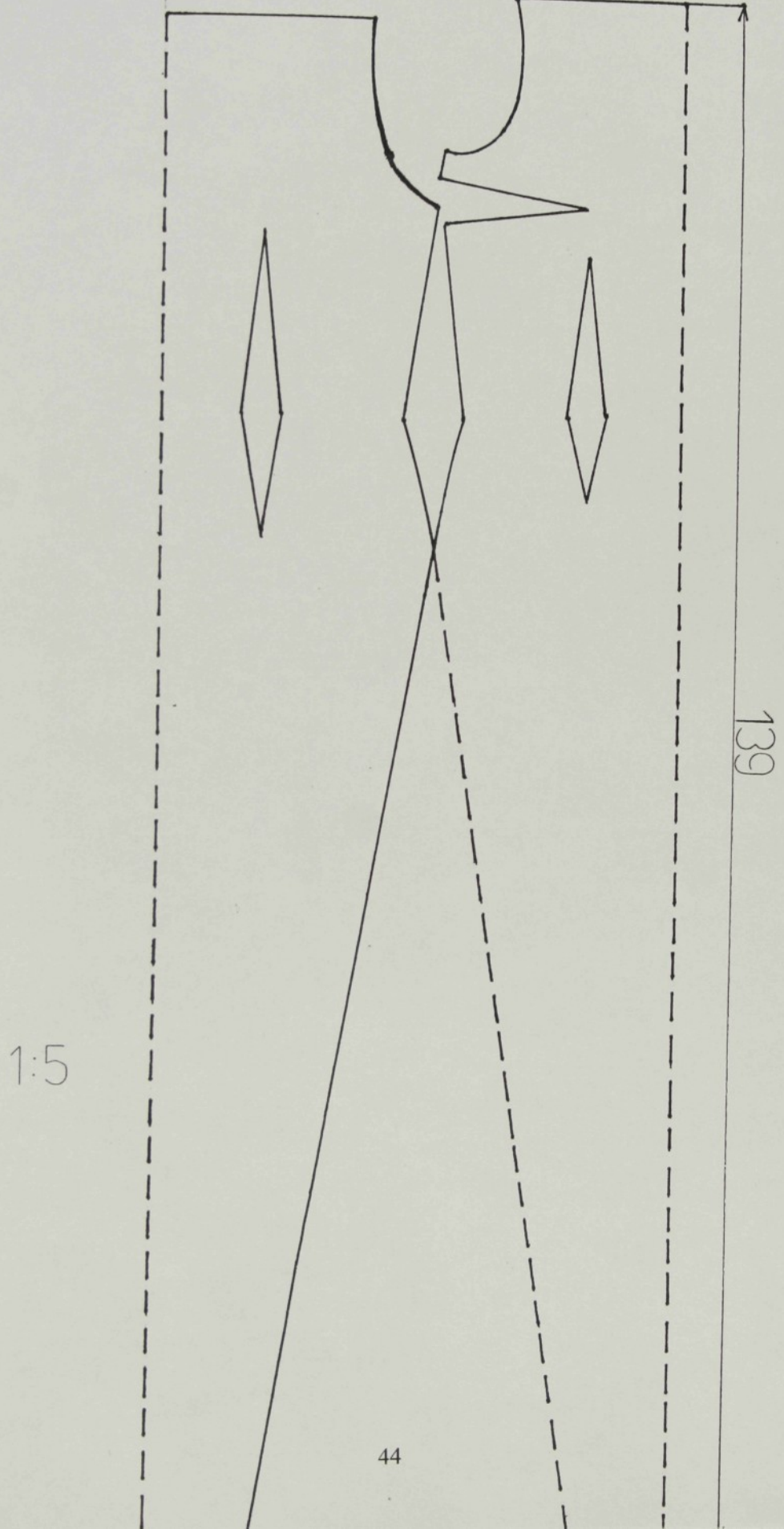

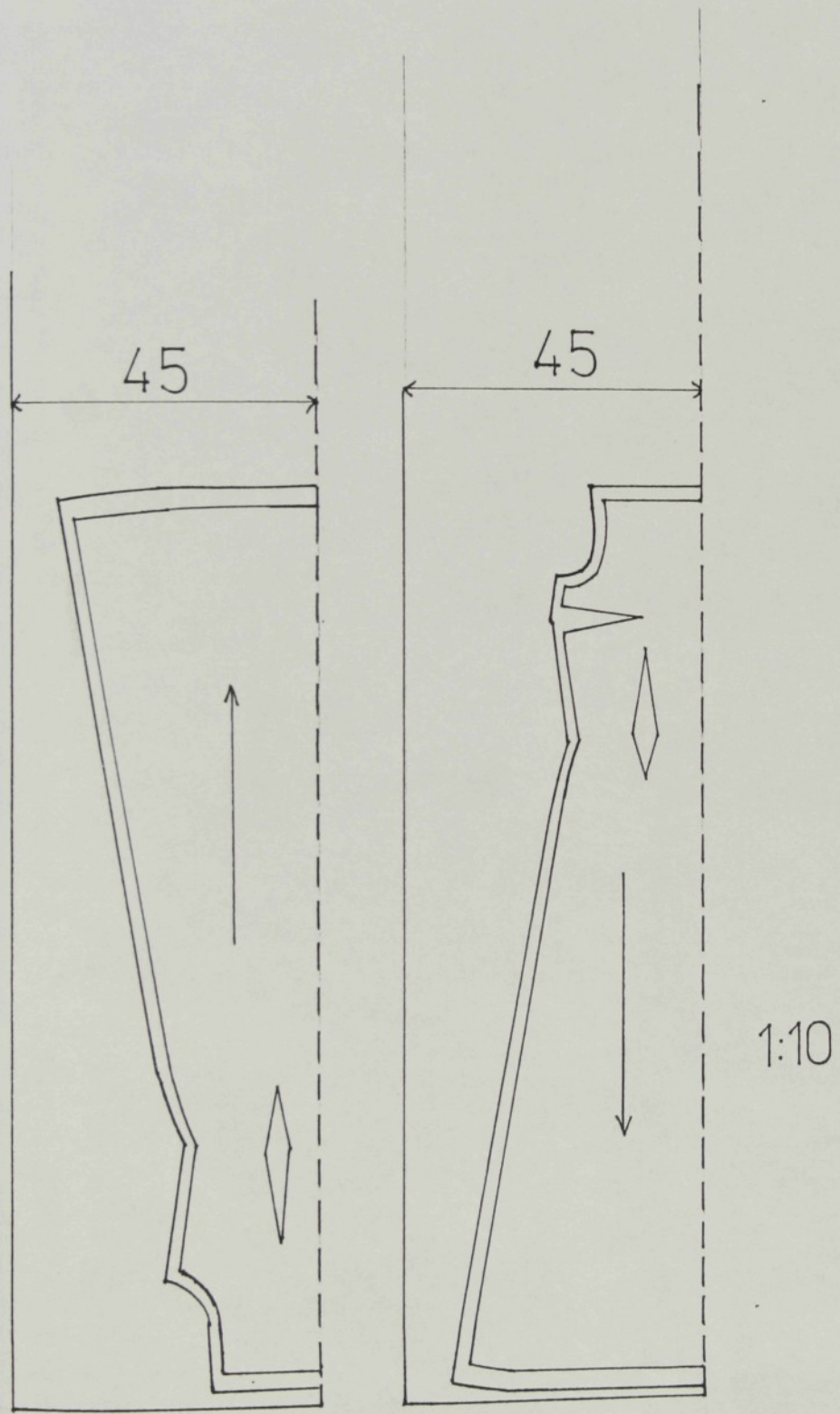

TECHNICKÝ NÁKRES

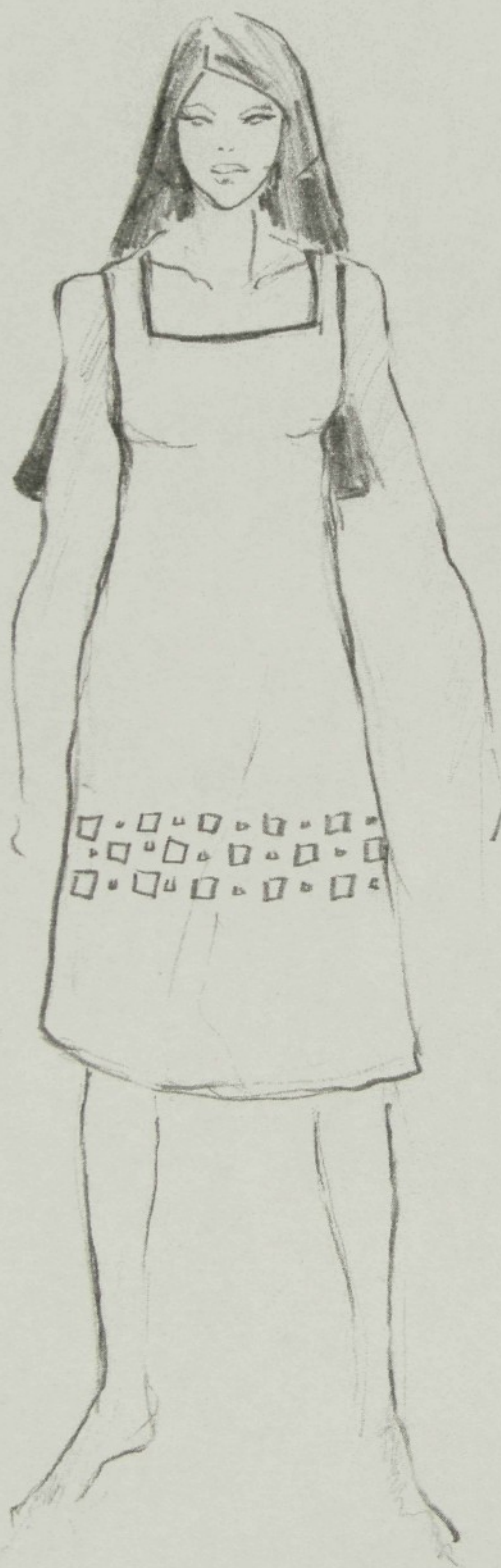
POLOHOVÝ PLÁN

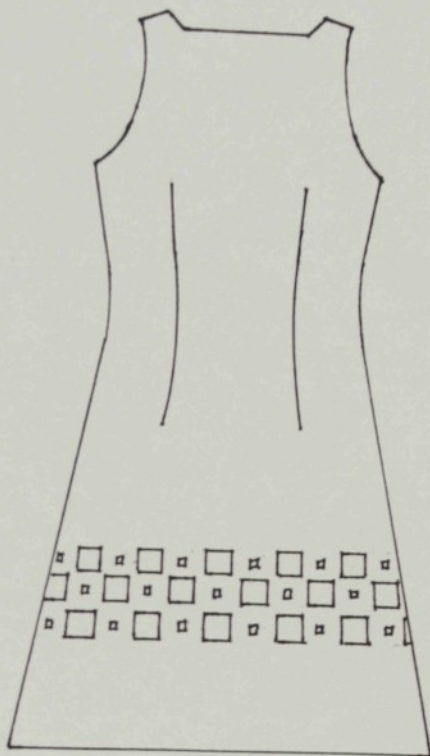
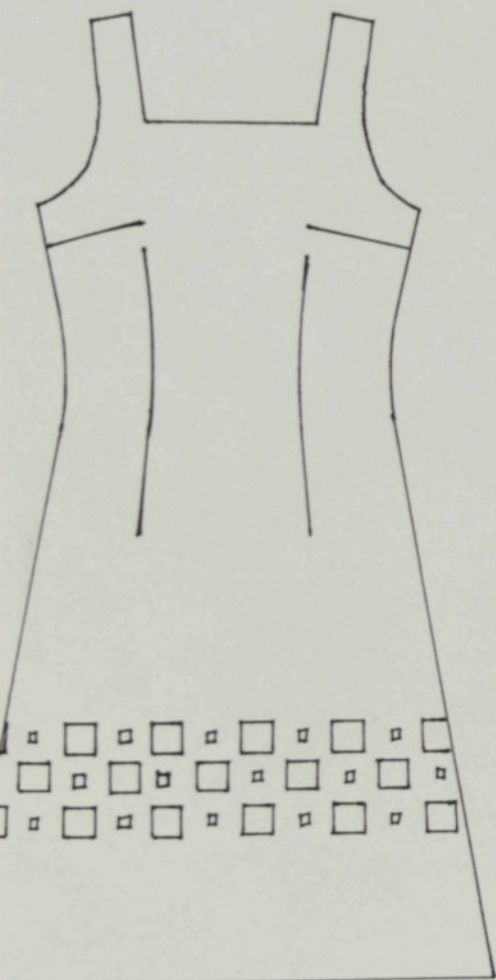

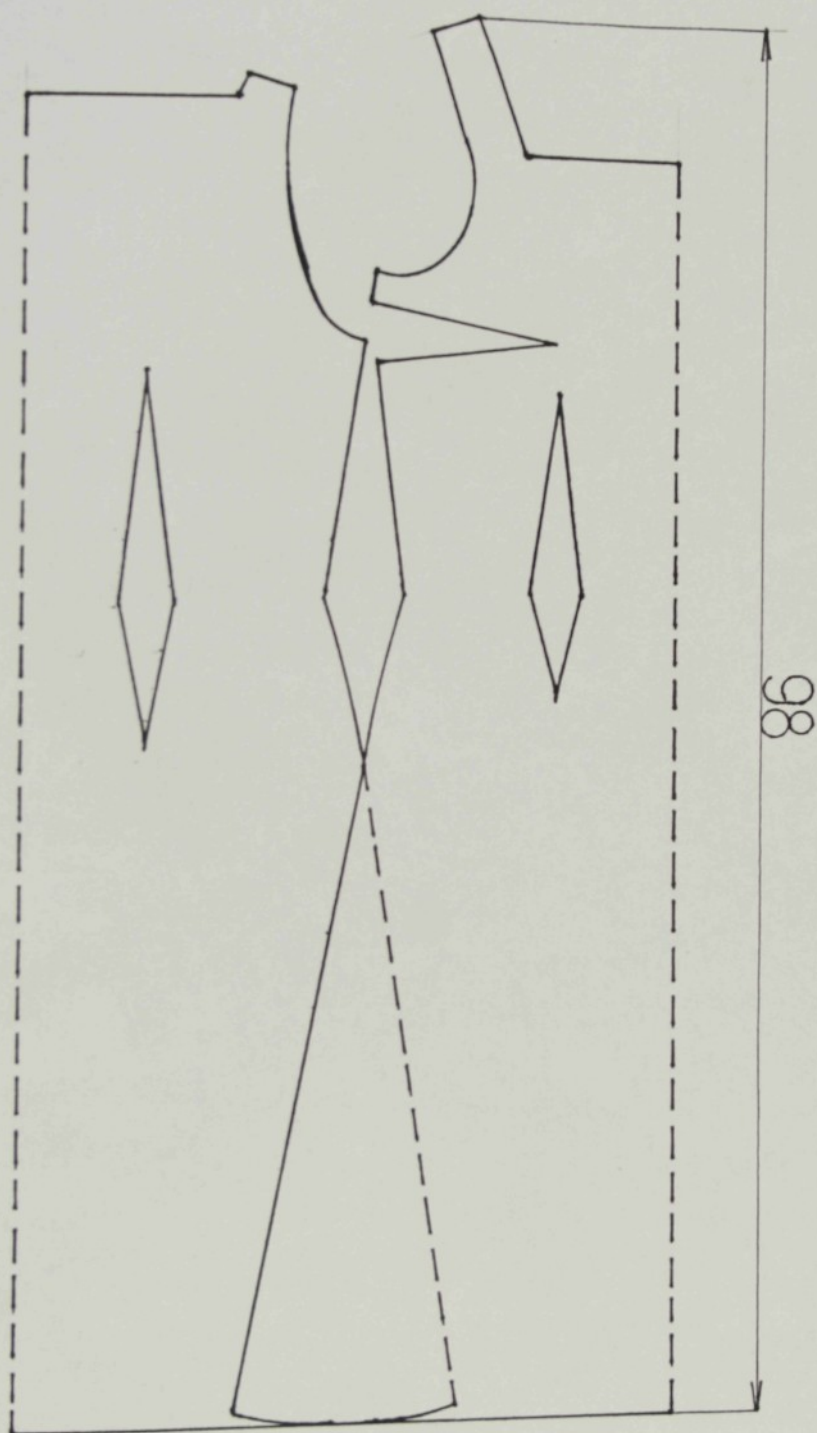

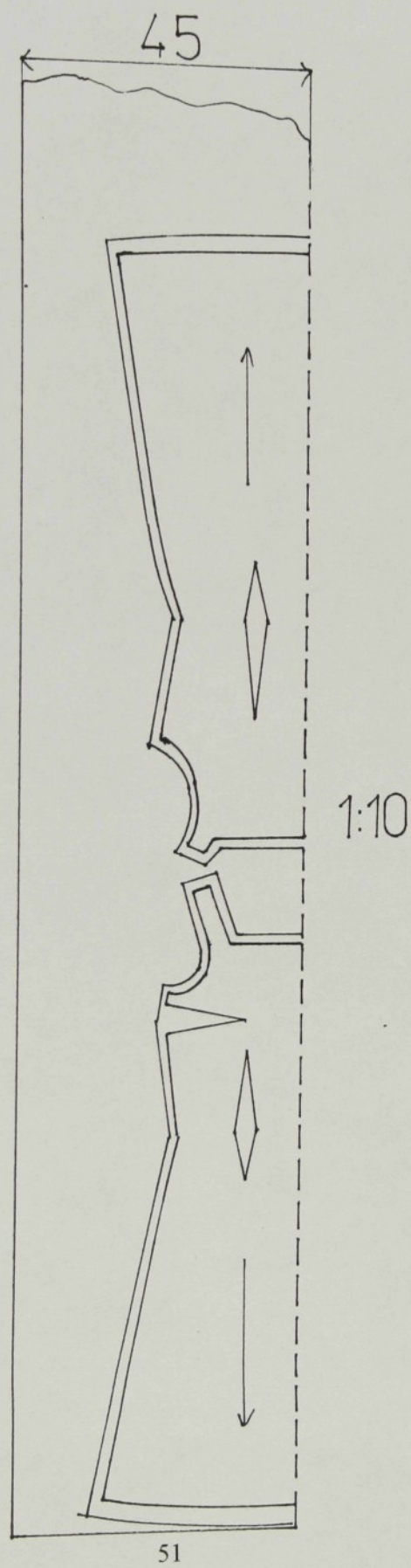

POLOHOVÝ PLÁN

ZÁVĚR

a závěr své bakalářské práce bych chtěla říci, že prostřihávání, přišívání, obšívání, našívání a nalepování detailů je sice náročná a titěrná práce, ale velmi inspirativní a krásná.

Při realizaci každého modelu mě napadala spousta dalších možností a nápadů, možná i přílišných, ale přesně o tom tahle práce je. Děláním těchto věcí protože mě to hodně baví a chci je dokončit. Návrhem šaty nekončí, ale teprve začínají a i v průběhu realizace nad nimi stále přemýšlím, předělávám je.

Pro svou práci jsem spokojena a vím, že k technice kterou jsem použila a návrhům, které jsem realizovala se určitě vrátím.

Chci poděkovat všem, kteří mi pomohli a byli mi oporou..

8. LITERATURA

Pijoan, J.: Dějiny umění

Kybalová, L.: Dějiny odívání

Teršl, S.: Abeceda textilu a odívání

Prošková, I.: Batika

Staněk J., Hynčicová J., Kovačič V.: Nauka o textilních materiálech

Příručka pro textilní barvíře a tiskaře